

GELOOFSBELIJDENIS VAN GENEVE

Die alle burgers van Genève en die onder het rechtsgebied daarvan verkeren, bevolen zijn te bezweren, genomen uit de Catechismus die door de Kerk van Genève gebruikt wordt.

1 Petr. 2 : 2: Begeert als nieuwgeboren kinderen de redelijke en zuivere melk.

1 Petr. 3 : 15: Weest bereid rekenschap te geven aan een ieder van die hoop die in u is.

1 Petr. 4 : 11: Wie spreekt, sprek als de woorden Gods. (Vertaling Van Calvijn)

OVER HET WOORD VAN GOD

Allereerst belijden wij, dat wij de Schrift alleen willen volgen als regel van ons geloof en onze godsdienst, en wij dulden niet dat daar iets bijgemengd wordt door het verstand van de mensen, buiten het Woord van God uitgedacht; en wij hangen geen andere leer aan in het geestelijk bestuur, dan die uit dat Woord genomen is, zodat er niets aan toegevoegd of van afgedaan wordt, gelijk wij onderwezen worden door het verbod van God.

OVER DE ENE GOD

Derhalve erkennen wij, gelijk wij door de leer der Schrift zijn onderwezen, één God, dien wij overeenkomen allen te aanbidden, te dienen, en op Hem al onze hoop en ons vertrouwen te stellen, met deze vaste overtuiging dat in Hem alle wijsheid, kracht, gerechtigheid, goedheid en barmhartigheid aanwezig is; en gelijk Hij een geest is, zo geloven wij dat Hij in waarheid en in geest vereerd moet worden. Daarom achten wij dat het gruwelijk is, als iemand zijn vertrouwen en zijn hoop vestigt op het schepsel; als men iemand anders aanbidt, hetzij engel of mens; als men iemand anders als Heere van zijn ziel erkent, hetzij van de gestorven heiligen, hetzij van de levende mensen. Bovendien als men de verering die Hem verschuldigd is stelt in uiterlijke plechtigheden en vleselijke plichtplegingen, alsof God behagen zou hebben in dergelijke beuzelingen; als men een beeld of een afbeelding opricht om Zijn goddelijkheid te vertegenwoordigen, of op enige wijze ter aanbidding voorstelt.

GODS WET IS DE ENIGE

Aangezien Hij alleen Heere is, bij Wien de macht en de regering over onze gewetens zijn moet, en Zijn wil de enige regel is van alle gerechtigheid, belijden wij dat wij ons leven naar de regel van zijn heilige Wet moeten aanstellen, waarin de volkomenheid van alle gerechtigheid vervat is. En wij zoeken geen andere regel om goed en rechtvaardig te leven; ook geven wij niet toe dat er andere goede werken vereist zijn om Hem daarmee te behagen, dan die Hij ons daarin aangewezen heeft, gelijk er staat in Exod. 20 : 2 v. v. Ik ben de Heere uw God, enz.

OVER DE NATUUR VAN DE MENS

Wij zijn van oordeel, dat de mens als hij in zijn natuur beschouwd wordt, verblind is door duisternis van verstand, vol van verkeerdheid en verdorvenheid van hart, zodat hij uit zichzelf in het geheel niet geschikt is de kennis van God, zoals hij die hebbenmoet, te verkrijgen, of de ijver om een goed en heilig leven te lijden. Dat hij veeleer, als hij door God aan zichzelf wordt overgelaten, anders niet kan dan zich van onkunde in onkunde storten, en in alle ongerechtigheid uitbreken. Om die reden heeft hij, om kennis te verkrijgen van zijn ware geluk, verlichting nodig, en om zich te wijden aan het zoeken van gerechtigheid, is het noodzakelijk dat zijn genegenheden hervormd worden tot rechte gehoorzaamheid aan de gerechtigheid van God.

DE MENS IS IN ZICHZELF VEROORDEELD

Daar de mens, gelijk gezegd is, van nature zo geheel ontbloot is van het licht en de gerechtigheid van God, kan hij in zichzelf niets verwachten dan een zékere toorn en vervloeking van God, en daarom moet hij de weg tot zijn geluk buiten zichzelf zoeken.

HET GELUK IS IN CHRISTUS

Wij belijden dan dat Jezus Christus ons door de Vader gegeven is, in Wien wij alles ontvangen wat ons bij onszelf ontbreekt. Wij achten echter dat alles wat Christus gedaan en geleden heeft tot onze verlossing, buiten geschil waar is, gelijk in de Geloofsbelijdenis geschreven staat: Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige enz.

DE GERECHTIGHEID IS IN CHRISTUS

Daarom erkennen wij, dat deze weldaden ons door God de Vader in Christus zijn aangebracht. Ten eerste dat wij, daar wij van natuur vijanden van God zijn, vervallen aan Zijn oordeel en Zijn toorn, met Hem verzoend zijn en in genade aangenomen door de tussenkomst van de onschuld en de gerechtigheid van Christus, waardoor wij vergeving der zonden verkrijgen; en door het vergieten van Zijn bloed, waardoor wij gewassen zijn, en van alle smetten gereinigd.

DE WEDERGEBOORTE IN CHRISTUS

Vervolgens dat wij door Zijn Geest tot een nieuwe en geestelijke natuur wedergeboren worden, daar namelijk de kwade begeerten van ons vlees door Zijn genade gedood worden, opdat zij voortaan in ons niet meer regeren. Aan de goddelijke wil wordt de onze weer gelijkvormig gemaakt, zodat zij zich beijvert in alles Gode te behagen en te gehoorzamen. En dat zó, dat wij door Hem van de slavernij der zonde worden bevrijd, waarin wij als gevangenen ten onder gehouden werden, zoveel onze natuur aangaat; door de weldaad van deze bevrijding verkrijgen wij, dat wij tot goede werken bekwaam zijn.

DE VOORTDURENDE KWIJTSCHELDING VAN DE ONVOLMAAKTHEID

Voorts is deze wedergeboorte zodanig, dat er, totdat wij van dit sterfelijke lichaam ontlast zullen zijn, altijd zeer veel onvolmaaktheden en zwakheden in ons overblijven. Waaruit wij verstaan, dat wij ook nog ellendige zondaren zijn, en hoewel het ons past dagelijks nieuwe vorderingen te maken in de gerechtigheid des Heeren, komt men toch nooit tot de volmaaktheid of volkomenheid, zolang wij in de kerker van ons vlees wonen. Daarom is voor ons altijd de barmhartigheid des Heeren nodig om vergeving voor overtredingen en struikelingen te verkrijgen. Waaruit volgt dat wij altijd onze gerechtigheid in Christus moeten zoeken, en niet bij onszelf, en dat met verwerping van het vertrouwen op de werken, onze zekerheid in Hem moet rusten.

AL HET GOEDE DAT WIJ HEBBEN KOMT VAN DE GENADE VAN GOD

Om dus alle lof en eer aan God toe te brengen, gelijk het duidelijk is dat wij Hem dat verschuldigd zijn, waaruit de ware vrede en de rust van ons geweten volgen, verstaan wij dat de weldaden die wij boven vermeld hebben, ons uit de loutere milddadigheid en barmhartigheid des Heeren voortkomen, zonder dat er enige rekening gehouden is met onze waardigheid, en zonder dat er enige verdienste van werken in rekening komt, waaraan geen andere vergelding verschuldigd is, dan van eeuwige beschaming. Hoewel de Heere, waar Hij ons naar Zijn welwillendheid eenmaal aangenomen heeft tot de gemeenschap aan Zijn Zoon, onze werken voor aangenaam en welgevallig houdt, niet omdat zij het zó verdienen, maar omdat Hij met kwijtschelden van de onvolkomenheid daarvan, daarin niets aanziet dan wat van Zijn Geest voortgekomen, zuiver en heilig is.

HET GELOOF

Nu ver staan wij dat door het geloof ons de toegang geopend wordt tot zulke grote rijkdommen van God, die milddadig over ons worden uitgegoten, wanneer wij namelijk met een vast vertrouwen en verzekerdheid van hart de beloften van het Evangelie aannemen, en Christus omhelzen, zoals Hij ons door de Vader wordt aangeboden, en in de Schrift wordt getoond.

AANROEPING VAN GOD DOOR DE TUSSENKOMST VAN CHRISTUS ALLEEN

Gelijk wij boven betuigd hebben, dat het vertrouwen op zaligheid en alle geluk nergens anders op moet rusten dan op God de Vader door Christus, zó zeggen wij ook dat Hij alleen in alle nood moet worden aangeropen, en dat in de Naam van Christus, de enige Middelaar en Voorspreker, door Wie de toegang tot de hemelse troon ons openstaat. Tevens moet in alle voorspoed Hem dank worden toegebracht. Daarentegen verwerpen wij echter die verzonden tussenkomst van de heiligen die uit dit leven zijn heengegaan, als bijgelovigheid, buiten de Schrift uitgedacht. Voornamelijk omdat zij uit niets anders is ontstaan, dan uit mistrouwen van de tussenkomst van Christus.

BIJ HET BIDDEN MOET VERSTAND EN HET BEGRIJPEN NIET ONTBREKEN

Bovendien, omdat het gebed niets is dan een verdorven veinzerij, als het niet ontstaat uit de innerlijke genegenheid van het hart, geloven wij dat de gebeden met een waar begrip onder woorden moeten worden gebracht, en opdat wij verstaan wat wij van God moeten vragen, zullen wij het gebed van buiten leren dat ons door de mond van Christus is overgeleverd, Matth. 6 : 9 v.v. Onze Vader die in de hemelen zijt enz.

OVER DE SACRAMENTEN

Wij belijden dat de Sacramenten, die de Heere aan Zijn Kerk heeft bevolen, oefeningen van geloof zijn, die zowel moeten strekken om het in de beloften van God te bevestigen en te versterken, als om het voor de mensen te betuigen. Wij laten echter niet meer dan twee toe als op gezag van God voor de Christelijke Kerk ingesteld: de Doop en het Avondmaal des Heeren. Waarom wij hetgeen onder de regering van de paus is aangenomen over zeven sacramenten, voor verzinsels en leugen houden.

OVER DE DOOP

De Doop is een uitwendig teken, waardoor de Heere betuigt, dat Hij ons als Zijn kinderen wil aannemen, als leden van Christus, Zijn Zoon. Derhalve wordt ons daardoor de reiniging van onze zonden voorgesteld, die wij in het bloed van Christus verkrijgen, en de doding van ons vlees, die wij ontvangen uit Zijn dood, opdat wij voortaan door de Geest, Die Hij ons gegeven heeft, leven. Daar Hij echter in zulk een verbond, als de Heere met ons gesloten heeft, ook onze kinderen, die nog klein zijn, ingesloten heeft, twijfelen wij niet dat het uitwendige teken hen met recht wordt medegedeeld.

OVER HET HEILIG AVONDMAAL

Het Avondmaal des Heeren is een teken, waardoor Hij ons onder brood en wijn een ware, maar geestelijke gemeenschap die wij aan Zijn lichaam en bloed hebben, voor ogen stelt. Voorts menen wij dat het volgens Zijn instelling onder de gelovigen moet worden uitgedeeld, zodat allen die Christus tot hun leven willen genieten, er samen aan deelnemen. En wij spreken zelfs uit, dat de pauselijke mis, daar zij een vervloekte en duivelse uitvinding is geweest, tot omkering van het heilgeheim van de heilige maaltijd verzonden, voor ons vloekwaardig is, niet anders dan een afgoderij, die door God veroordeeld is. En dat om vele

redenen; en wel voor zover zij voor een offer gehouden wordt tot verlossing van onze zielen, en ook voor zover daar brood wordt aangebeden in plaats van God. Om nog maar voorbij te gaan aan de andere verschrikkelijke lasteringen en bijgelovigheden, en het verdorven misbruik van het Woord van God, dat daarbij tevergeefs, zonder enige vrucht, en zonder enige stichting wordt gebruikt.

OVER DE MENSELIJKE OVERLEVERINGEN

De wetten die noodzakelijk zijn om de uiterlijke regering der kerken in stand te houden, en inzover zij strekken tot bevordering van vrede, eerzaamheid en orde in de samenkomsten der Christenen, houden wij niet voor menselijke inzetten, daar zij onder het algemene gebod van de Apostel begrepen worden, waarbij hij beveelt dat alles onder ons eerlijk en met orde moet geschieden. Maar die hiertoe gegeven en gesteld worden om de gewetens te verstrikken, om de noodzakelijkheid vast te stellen van die dingen die door God niet bevolen zijn, om een andere verering van God op te richten dan die welke Hij zelf eist, veroordelen wij, omdat zij de Christelijke vrijheid verminderen en schenden, als verdorven stelregels van de Satan. Daar de Heere duidelijk uitspreekt, dat Hij tevergeefs geëerd wordt door leringen die door de mensen overgeleverd zijn. Uit hoofde daarvan stellen wij terzijde de gelofte, pelgrimstochten, het monnikenwezen, het onderscheid der spijzen, het verbod van het huwelijk, de oorbiecht en de overige van deze soort.

OVER DE KERK

Hoewel de kerk van Christus één is, erkennen wij dat het toch niet anders zijn kan, dan dat de vergaderingen van de gelovigen over verschillende plaatsen verspreid worden, die ieder afzonderlijk kerken genoemd worden. En daar niet alle vergaderingen (coetus) op gelijke wijze in de Naam des Heeren samenkomen, maar veeleer zeer velen gedwongen worden die (Naam) te ontheiligen met hun heiligschennis, achten wij dat dit het zekerste merk en kenteken is om de kerk van Christus te onderscheiden: dat wij oordelen dat daar de kerk is, waar het Woord van God zuiver en trouw verkondigd, gehoord en bewaard wordt; waar de sacramenten wettig bediend worden, hoezeer er nog veel onvolkomenheden en struikelingen overblijven, gelijk de gebreken in dit leven onder de mensen nooit weggenomen worden. Daarentegen, waar wij zien dat het Evangelie niet verkondigd, niet gehoord en niet ontvangen wordt, daar erkennen wij geen gestalte van de kerk.

OVER DE UITSLUITING

Aangezien er echter nooit verachters van God en van Zijn heilig Woord ontbreken, bij wie er niets bereikt wordt door vermaning, aansporing en berisping, achten wij dat er met zulken door een strenger kastijding gehandeld moet worden. Tot dat gebruik oordelen wij de tucht der uitsluiting, een heilige en voor de gelovigen heilzame zaak, gelijk zij werkelijk niet zonder reden door de Heere is ingesteld. Want dit is het doel, dat de schandelijken door hun onreine omgang de goeden niet besmetten, dat zij niet tot oneer zijn voor God en de kerk, dat zij met schaamte overtogen, eenmaal tot bezinning komen. Daarom menen wij dat het dienstig is, dat naar de instelling van God alle openlijke afgodendienaars, heiligschenners, doodslagers, dieven, hoereerders, valse getuigen, oproerigen, twistgierigen, verachters,

moordenaars, drinkers, doorbrengers en andere dergelijke, als zij onderweg daarvan niet terugkomen, waar zij wettig vermaand moeten zijn, uit de gemeenschap der gelovigen worden uitgesloten, totdat zij tekenen van berouw gegeven hebben.

OVER DE BEDIENAARS VAN HET WOORD

Wij houden geen anderen voor herders der kerk, dan de trouwe bedienaars van het Woord Gods, en die de kudde van Christus daarmede weiden, door onderwijzen, opwekken, vertroosten, aansporen, bestraffen, naardat de noodzaak het zal vereisen. Die verder door hetzelfde Woord alle valse leringen en bedriegerijen van Satan krachtig weerstaan, niets van het hunne mengende bij de zuiverheid van de Schrift, en zonder eigen dromerijen of leugens in te voeren. En wij kennen hun geen enkele andere heerschappij of gezag toe, dan dat zij het volk van God dat hun is toevertrouwd, met hetzelfde Woord voortleiden, regeren en besturen. Wanneer zij deze bediening uitvoeren, hebben zij het recht en de macht om te bevelen, te verbieden, te beloven en te bedreigen, gelijk zij zonder dat niets kunnen of moeten beproeven en ondernemen. Verder dat wij de trouwe bedienaars van het Woord als boden en gezanten van God zelf ontvangen, naar wie men moet luisteren evenals naar God zelf; en wij geloven dat hun bediening èn door het bevel van God goedgekeurd, èn voor de kerk noodzakelijk is; evenzo spreken wij daartegenover uit dat de bedriegers, en alle valse profeten, die met verlaten van de zuiverheid van het Evangelie, tot hun eigen bedenkfels afbuigen, geenszins te dulden zijn, welke titels van herders zij ook voorgeven; dat ze veeleer als grijpende wolven uit het midden der kerk moeten worden weggedaan en verdreven.

OVER DE OVERHEID

Wij rekenen de regering en de macht, zowel van koningen en vorsten, als van de overige Overheidspersonen, onder de heilige dingen en de wettige ordeningen van God. En gelijk die, wanneer zij hun ambt uitoefenen, God dienen en de Christelijke roeping volgen, hetzij zijde onschuldigen hulp verlenen, die zij zien dat ten onrechte verdrukt worden, hetzij zijde brutaliteit der goddelozen bedwingen, door die streng te straffen, zo moeten wij hen op onze beurt eerbiedigen en erkennen, hun onderdanigheid en gehoorzaamheid betonen, hun bevelen opvolgen, de lasten en de plichten door hen opgelegd opbrengen, voorzover het buiten belediging van God geoorloofd is. Ten slotte zijn zij te achten als vertegenwoordigers van God, die niemand kan weerstaan zonder strijd te voeren tegen God zelf. Ook is hun ambt te houden voor een heilige bediening door God opgedragen, waartoe zij zijn aangesteld om boven ons te staan en ons te regeren. Om deze reden oordelen wij dat het de plicht is van een Christenmens het welzijn van de Overheden door gebeden Gode aan te bevelen, de wetten en besluiten die met Gods geboden niet strijden, onderdanig te gehoorzamen, het publieke welzijn en de rust te bevorderen; de eer van de vorsten en het gemenebest van het gehele volk van harte te zoeken, van alle partijschap zich zorgvuldig te onthouden, waaruit verwarring en tumult kunnen ontstaan. Daartegenover echter spreken wij uit, dat diegenen die zich ontrouw gedragen jegens de Overheden, en er zich *niet* op toeleggen het publieke welzijn van de streek waarin zij verkeren te bevorderen, door die verkeerdheid hun ontrouw jegens God aan den dag leggen.